

Demokrasi İttifakı'nın yerel ayaklarını inşa edelim

Her gün bir alanda veya bir yerde bir kriz, savaş, ekolojik felaket veya felakete davetiye çıkaran faaliyetler hakkında haberler alıyoruz. Sistem, kriz sarmalına doğru ilerledikçe esneme kabiliyetini kaybediyor; böylece artık yerel veya kısmi/sektörel düzeyde ortaya çıkan sorunlar hem kendi içinde hızla derinleşiyor ve kriz halini alıyor hem de diğer alanlarda başka sorunların ortaya çıkmasına veya derinleşmesine neden oluyor.

Piyasa mekanizmasının iç işleyişi, karşılaştığı yapısal sorunlarla baş etme yeteneğine sahip olmadığı için büyük ve ani dalgalanmalar yaşanması neredeyse artık ekonominin genel kuralı haline gelmiş durumda. Örneğin doğaya etkileri bir kenara kapitalist ekonomiler için temel girdilerden olan petrolün fiyatında son iki senede hem artma hem azalma yönünde çok büyük bir hareketlilik yaşanıyor. Pandeminin patlamasıyla birlikte Nisan 2020'de petrolün fiyatı negatife düşmüşken (yani petrol alana üstüne para teklif ediliyordu!) pandemi tüm hızıyla devam etmesine rağmen tüm dünya hükümetlerinin sağlık önlemlerini bir kenara bırakması sonucunda mal ve hizmet

üretimde görülen nispi artış, petrol fiyatlarını hızla tırmandırdı. En son dünyanın önde gelen fosil yakıt üreticilerinden Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmesiyle petrolün varil fiyatı 120 dolar seviyesine yaklaştı. İki sene gibi kısa bir süre içinde temel bir girdinin fiyatında yaşanan bu müthiş dalgalanma, piyasa koşullarına mahkum edilen ekonominin istikrara kavuşma hayallerini boş bir kuruntuya çeviriyor.

Ekonominin kötüye gitmesi, şirketler ve devletler arası ekonomik-politik rekabetin kızışmasına neden olur her zaman. Politik alandaki rekabette savaş araçları, "normal" zamanlara göre kendilerini daha kolay, daha hızlı ve daha cüretkar gösterirler.

Mevcut küresel vaziyet, Türkiye'nin içsel sorunlarıyla birleştiğinde hayat pahalılığının ve iktidarın baskısının her geçen gün ağırlaşması sonucu doğuruyor. Ekonomi alanında şu anda ülkenin toplam dış borç stoku gibi kimi göstergeler, Türkiye tarihinin en büyük ekonomik bunalımı olan 2001 Krizi dönemine nazaran daha kötü durumda; işsizlik ve enflasyon oranları da

kriz zamanlarını aratmayacak seviyelere ulaştı. Hükümet, kötü gidişatı, günü kurtarmaya dönük çeşitli idari tedbirlerle durdurmaya çalışıyor. Ancak doların fiyatını sabit tutabilmek için Merkez Bankası'nın döviz rezervlerinin hızla tüketilmesine karşın doların fiyatının yine de yükselmesi örneğinde olduğu gibi atılan adımlar hem esas yaraya merhem olmuyor hem de daha büyük sorunların ortaya çıkmasına neden oluyor. Erdoğan'ın iktidarının ilk yıllarında övüldüğü ekonomi, şu anda onun canını en çok yakan (toplumsal destek anlamında) konu haline geldi.

Politik alanda ise tek adam rejiminin baskısının dozunun gideerek arttığına ve yayıldığına şahit oluyoruz. Hükümetin kontrolündeki yargı makinesi, her türlü muhalif sesi susturmak için sürekli çalışıyor. Basın ve sosyal medya üzerindeki baskılar artıyor. Her gün yeni bir toplumsal kesim "vatan hainliği" veya "dış güçlerin maşalı" suçlamalarıyla tanıştırıyor. Cumhur İttifakı'nın elinde söyleyecek yeni bir söz, yalandan da olsa yeni vaat kalmadığı için bir yandan baskının dozunu artırarak öte yandan da seçimler yaklaşırken seçim kanununu yap-boz taktiklerine çevirip kendi çıkarına en uygun hale getirmeye çalışarak ayakta kalmaya çalışıyor.

Onların "çözüm"ü

Tüm dünyada kar oranlarının zayıf seyretmesi (ekonomik kriz koşullarının olgunlaşmaya devam etmesi) karşısında kapitalistlerin ürettiği tek "çözüm", emek ve doğa sömürsünü yoğunlaştırmak. Her türlü bilimsel çalışmanın ortaya serdiklerine, 1970'lerden bu yana verdikleri tüm sözlere ve imzaladıkları onlarca anlaşmaya rağmen hiçbir devlet, ekolojik krize karşı gerçekçi adımlar atmadı. Ekolojik krizin en görünür yüzü olan iklim krizinin baş sorumlusu olan fosil yakıtların kullanımı ve dolayısıyla atmosferdeki karbon miktarı tehlikeli boyutlarda artmaya devam ediyor. Fosil yakıtların kullanımını azaltmak bir yana bunlar üzerinden çekişmeler, savaşlar, işgaller neredeyse günlük hayatımızın bir parçası haline gelmiş durumda.

Bir de bunun üstüne ekonomik kriz tehdidinin inatçı varlığı karşısında patronların ve devletlerin seçtikleri yol, işçileri düşük ücretli/sendikasıız/güvencesiz çalışmaya mahkum etmek. Böylece bir yandan ekonominin genelinde emek sömürsü artarken öte yandan madencilik, inşaat, enerji üretimi gibi hem emek hem de doğa üzerinde büyük baskı yaratan alanlarda yatırım patlaması yaşanıyor.

Uzun süredir Türkiye'de en fazla yatırım yapılan alanların yu-kandaki (hem emek hem de ekoloji yönünden "kirli") sektörler olması tesadüf değil. Bu alanlar ucuz emeğin bolca kullanıldığı, kısa vadede yüksek karlar getiren ve aynı zamanda ekolojik dengeyi en çok zorlayan sektörler arasında. Devletin doğrudan-dolaylı desteğini alan özel şirketler, arkalarında beton yığınları ve yok edilmiş tarım ve orman arazileri bırakarak ilerliyor. Üstelik bütün bunların parasal faturası otoyol ve köprülerden alınan yüksek bedeller, yüksek elektrik faturaları ve hepimizin cebinden çıkan vergilerle finanse edilen geçiş/kullanım garantileri şeklinde yine bize yansıtılıyor.

Gerçek çözüm

Emeğin ve doğanın tahrip edilmesinin, savaşların, işgallerin ortak noktası, hepsinin de egemenlerin ekonomik ve politik güç hirsından besleniyor olması. O yüzden bu kara tablonun gerçekçi, sıradan insanın ve doğanın çıkarlarını merkeze alan bir alternatifini inşa etmek zorundayız. Bu alternatif ancak kolektif ve demokratik bir şekilde oluşturulabilir. Çıkış nokta-

mız ise "kar değil, doğa ve insan" olmalı.

Son dönem Türkiye politik arenasında tartışılmaya başlanan "üçüncü yol" veya "demokrasi ittifakı", bize bu alternatifini inşa etme fırsatı sağlıyor.

Yeşil Sol Parti olarak demokrasi ittifakının yerel ayaklarını oluşturmaya dönük her türlü çabaya elimizdeki tüm imkanlarla katkı sunmayı kararlaştırdık. Bu perspektifle Mart ayında önce tüm üyelere açık bir çevrimiçi toplantı gerçekleştirdik. Bunun ertesinde yerel il toplantılarına başladık. Örgütlü olduğumuz her ilde oranın koşullarına uygun olarak neler yapabileceğimizi tartışıyoruz. Bu tartışmalardan hareketle önümüzdeki dönemde o yereldeki tüm demokrasi, emek, ekoloji, insan hakları inisiyatiflerini demokrasi ittifakına katmayı amaçlayan faaliyetlere başlayacağız.

Bu faaliyetler için elimizde tek bir reçete yok. Her ilin kendine ait farklı koşullarını dikkate alarak ilerlemek zorundayız. Elbette demokrasi ittifakının genel politik ilkelerinden taviz vermeden (milliyetçilik ve cinsiyetçilik dahil her türlü ayrımcılığa ve doğa katliamına karşı emekten ve doğadan yana mücadele etmek, sorunların kolektif çözüm araçlarını inşa etmek için birlikte harekete geçmek gibi), ama başlangıç noktası, yapılacak faaliyetler ve oluşturulacak inisiyatifler konusunda esnek davranmak gerekiyor.

Örneğin bir ilde Demokrasi Konferansı'nın yerel ayağını oluşturmak için bir girişim başlatılmışsa o ildeki demokrasi ittifakının başlangıç noktası bu alan olabilir, ittifak fikrini bu yerel inisiyatife götürerek başlayabiliriz; başka bir ilde ana gündem ekoloji ise o mücadelenin bir parçası olarak ittifak fikrinin orada da tartışılmasını sağlamak için çaba sarf etmeliyiz vb. Önemli olan kimseyi dışlamadan, politik ilkelere uygun, sağlıklı bir tartışma ve faaliyet alanları oluşturmaktır.

Bir süredir Türkiye'de politik hayat, özünde birbirine çok benzeyen iki bloklu bir cendereye tıkıştırılmaya çalışılıyor. Bu cendereyi emekten, barıştan, doğadan ve gerçek bir demokrasi-den yana, kolektif bir mücadeleyle kırmak görevi önümüzde. Hepimize kolay gelsin.

Her şey için teşekkürler Aydın Abi

*Partimizin kurucu üyelerinden, deneyimli ve onurlu gazeteci
Aydın Engin'i her zaman minnetle anacağız*

8 Mart'ta kadınlar alanlardaydı

Yeşil Sol Kadınlar 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde DEMOKRASİ İÇİN KADINLAR BİR ADIM ÖNE şiarıyla alanlara çıktı. İçinde bulunduğumuz süreci değerlendiren ve söz kuran Yeşil Sol Parti Kadın Meclisi diyor ki:

Küresel düzeyde ekonomik ve ekolojik krizler ile bunlar üzerine gelişen siyasi ve toplumsal krizlerin iç içe geçtiği çoklu bir kriz sürecinin içindeyiz. Bu durumun en ağır faturasını kadınlar ve çocuklar ödüyor. Küresel krizin yanı sıra Türkiye'deki tabloyu biz kadınlar açısından daha da ağırlaştıran rejim krizi derinleştikçe, kadınların her alanda yaşadığı eşitsizlik de derinleşiyor. Tek adam rejiminin toplumsal cinsiyet eşitsizliğini besleyen ve normalleştiren uygulamaları kadına yönelik şiddeti hızla tırmandırırken, uzun zamandır katliam olarak nitelendirdiğimiz kadın cinayetlerinde sayısız kadını kaybettik. Tek adam rejimi kendini inşa etmeye çalışırken; kadınların emeğini, bedenini, kimliğini ideolojik ve politik mücadelesini en önemli savaş alanı haline getirdi. Kadınların uzun mücadeleler sonucu elde ettiği haklar birer birer tırpanlanırken, hukuksuz bir şekilde alınan İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararı ile rejimin ideolojik anlamda önemli köşe taşlarından biri daha pekiştirilmiş oldu. Haklarımıza dönük saldırılar belli ki hız kesmeden devam edecek. TCK 103'ten, nafaka hakkına, LGBTİ+'lara dönük ayrımcılığın körüklenmesinden, cinsel suçlarda somut delil aranmasına, toplumsal cinsiyet eşitliğine dair kavramların müfredattan çıkarılmasına dek tartışmalı bir süreç yaşandı. Haklarımıza ve hayatlarımıza dönük bu denli yoğun saldırının olduğu bir süreçte biz kadınlar elbette bu 8 Mart'ta da taleplerimizle meydanları dolduruyoruz. İşyerlerimizde, tüm yaşam alanlarımızda, sokaklarda haklarımızdan vazgeçmeyeceğimizi ve mücadele kararlılığımızı bir kere daha haykırıyoruz. Önümüzdeki günlerin Türkiye'nin ve dolayısıyla biz kadınların geleceği açısından son derece kritik bir öneme sahip olduğunu hepimiz biliyoruz. Türkiye ya anayasasızlığın ve hukuksuzluğun temel özellik olduğu, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin yaşamın tüm kılcal damarlarına kadar sindirilmeye çalışıldığı bu rejime mahkûm olacak ya da birlikte mücadele ederek değiştireceğiz. Rejimi kurumsallaştırmak için bütün zor aygıtlarını devreye sokan iktidara karşı eşitlik ve özgürlük isteyen kadınlar, emeği savunan işçiler, yaşatılan türlü hukuksuzluğa karşı adalet talep eden KHK'lılar, barış için

en ağır bedelleri ödemek zorunda kalanlar zulüm karşısında büyük bir direniş sergileyerek gücünü herkese gösterdi. "Kadınlar Birlik Olsa Dünya Yerinden Oynar" bir slogan olmanın ötesinde Türkiye kadın mücadelesi açısından büyük bir anlam ifade ediyor: Farklı toplumsal kesimlerden kadınların yan yana geliş ve ortak mücadelesi önemli kazanımlara imza atılmasını sağladı. İstanbul Sözleşmesi deneyiminde de gördüğümüz gibi toplumsal, siyasal kutuplaşmaları bir yana bırakarak yan yana gelerek mücadele eden kadınlar yeni yüzyılın önemli bir siyasi öznesi olacak.

Hayat bizi çağırıyor.

Kadınlar bir adım öne...

Başarabiliriz...

Birlikte değiştireceğiz...

Newroz coşkusu

Bu sene Newroz 30'dan fazla ilde coşkuyla kutlandı. Pek çok ilde 20 Mart'ta yapılan kutlamaların finali 21 Mart'ta Diyarbakır'da gerçekleştirildi. Kutlamalarda yapılan konuşmalarda demokrasi ittifakına vurgu yapıldı.

Sağlık emekçilerinin büyük g(ö)revi

Bu yıl 14 Mart'a girerken sağlık çalışanları kırılgan ve öfkeli. Pandemi sürecinde hepsi olağanüstü özveriyle çalıştılar, sağlıklarını ve yaşamlarını kaybettiler, dayanılmaz çalışma koşullarında hizmet vermeyi sürdürdüler ancak emeklerinin karşılığını alamadıkları gibi değersizleştirildiler, şiddete uğradılar, son olarak da Cumhurbaşkanı tarafından 'giderlerse gitsinler' denildi. Sağlıkçıların durumunu görmezden, duymazdan gelmenin verdiği en can yakıcı noktayı bu.

Sağlıkçılar 2021 Ekim ayından bu yana 'Emek Bizim Söz Bizim' diyerek haklarını arıyor. Özlük haklarının ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi, sağlıkta şiddetin önlenmesi ve toplumun sağlık hakkı için Beyaz Yürüyüş (23-27 Kasım), Beyaz Forum (27 Kasım) ile başlayan eylemler Beyaz G(ö)rev (15 Aralık), Beyaz Nöbet (26 Ocak-4 Şubat) ve yeniden Beyaz G(ö)rev (8 Şubat) ile devam etti. 17-18 Şubat'ta da aile hekimleri iş bıraktı. Talepleri karşılanmayan sağlık çalışanları 14 Mart Tıp Bayramı ve 15 Mart günü "Emek Bizim Söz Bizim; Sağlıklı Bir Gelecek Ellerimizde" şiarıyla Büyük G(ö)rev'e gitti.

14 Mart Tıp Bayramı'nda Taksim Cumhuriyet Anıtı'na çekilen bırakmak isteyen İstanbul Tabip Odası heyetine polis tarafından müdahale edildi. Emekli Hekimler Kolu temsilcisi Dr. Erdiç Köksal tartaklanarak yere düşürüldü. TTB bu muamelenin bir kişiye değil mesleklerine yapılmış olduğunu; beyaz önlüklerini çamura bulamaya çalışanlara karşı haklarını savunmaya devam edeceklerini belirtti.

14 ve 15 Mart'ta ülke çapında acil durumlar dışında sağlık hizmeti verilmedi. Hastane önlerinde yapılan basın açıklamalarına Yeşil Sol Parti olarak yoğun katılım sağlandı. Çoğu yerde hasta yakınlarının da destek verdiği eylemlerde demokratik kitle örgütleri, kent konseyi üyeleri, siyasi parti temsilcileri, işçi sendikaları da yer aldı. Basın açıklamaları sonrası şarkılar söylendi, halaylar çekildi, kimi yerlerde de yaşamını yitiren sağlık çalışanları adına denize karanfiller bırakıldı.

Sağlık çalışanları gelinek noktada sağlık sisteminin artık tıkanıldığını, toplum sağlığının her geçen gün daha kötüye gittiğini, sağlığa ulaşımın ise güçleştiğini belirterek sağlık sistemi sürdürülemez durumdayken şiddet ve malpraktis tehdidi altında,

düşük ücretlerle ve ağır iş yüküyle çalışmak zorunda kaldıklarını, meslek onurunun ve emeklerinin en değersiz hale getirildiği dönemi yaşadıklarını anlattılar. "Oyalama istemiyoruz, daha fazlasını değil, yalnızca hakkımız olanı istiyoruz. Şiddetin olmadığı, malpraktis baskısı altında ezilmediğimiz insanca çalışma koşulları, emekliliğimize yansıtacak insanca ücret istiyoruz. Halkın sağlığı için en az 20 dakika muayene süresi ayırabildiğimiz, hastaların aylarca randevu sırası beklemediği nitelikli sağlık hizmeti sunmak istiyoruz. Yaşama adanmış bir mesleğin onurlu mensupları olarak hakkımızın gasp edilmesine, kötü çalışma koşullarına, sefalet ücretlerine karşı 'sağlıklı bir gelecek ellerimizde, emek bizim söz bizim' diyerek mücadele etmeye devam edeceğiz. Bu haklı ve onurlu mücadelemizde; bütün hastalarımızın, toplumun desteğini bekliyor; sağlığımıza birlikte sahip çıkmaya davet ediyoruz" dediler. Önceden olduğu gibi yarın da burada olacaklarını, hiçbir yere gitmediklerini vurguladılar.

Sağlıkçılar 14 Mart günü Cumhurbaşkanı tarafından açıklanan "müjde"lere de temkinli yaklaşıyor. Yapılan açıklamanın niyetin ötesine geçmediğinin farkındalar ve niyet beyanlarını somut adım olarak değerlendirmiyorlar. Ek göstergeler ve maaş iyileştirmeleri konusunda daha önce verilen sözlere rağmen gereğinin yapılmadığı unutulmadı. Ayrıca pandemi de onbinlerce insanımızı, yüzlerce hekimi ve sağlık emekçisini kaybetmemize neden olan, hekimlerin ve diğer sağlık emekçilerinin çalışma ve yaşam koşullarını çekilmez hale getiren bu sağlık sisteminin hala savunulması niyetleri konusunda akıldaki soru işaretlerini artırıyor. Malpraktis ve şiddet yasasına yönelik süreçte ise TTB'nin gözü Meclis'in üzerinde olacak ve düzenlemelerin acilen, hekimlerin öngördüğü çerçevede yasalama açısından dikkatle izlenecek. Sağlık çalışanları "Ben hekimlere iğne bile yaptırmam", "Hekim Efendi dönemi bitti", "Gidiyorlarsa gitsinler" sözlerinden hekimliğin değerini bilen açıklamalara gelmeyi önemli bulmakla birlikte, Cumhurbaşkanı'nın hekimlere yönelik bir özür borcu olduğunu hatırlatmayı da tarihsel bir sorumluluk olarak gördüklerini dillendirdiler.

Sağlık çalışanlarının mücadelesi mücadelemizdir. Yeşil Sol Parti olarak bundan sonra da tüm G(ö)revlerinde yanlarında yer alacağımızı, taleplerinin takipçisi olacağımızı bir kez daha yineliyoruz.

Yeşil Sol Haber

25 Mart Küresel İklim Grevi

2018'de Greta Thunberg'in İsveç Parlamentosu önünde başlattığı "İklim İçin Cumalar" protestosu kısa zamanda dünyaya yayıldı. 2019'dan itibaren önceden belirlenen tarihlerde küresel düzeyde protestolar düzenleniyor. 25 Mart'ta 9.su düzenlenen "Küresel İklim Grevi" gününde dünya çapında yaklaşık 700 yerde eylemler yapıldı. Türkiye'de de İstanbul, İzmir ve Bursa'da basın açıklamaları gerçekleştirildi.

Muğla'da Akbelen Ormanı'nın bölgede yer alan termik santralin ihtiyaçları katledilmesine karşı uzun süredir köylüler nöbet eylemi gerçekleştiriyor. 25 Mart küresel eylem günü ve onu takip eden hafta sonunda İklim Adaleti Koalisyonu'ndan bir heyet de köylülerin nöbet eylemine iştirak etti.

Kanalistanbul'a hayır!

İstanbul 10. İdare Mahkemesi, Kanal İstanbul ve Yenişehir Projesi'nin Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) raporuna karşı açılan davada verdiği kararda 24 Mart'ta bölgede bilirkişi keşfinin yapılmasına hükmetmişti.

Bilirkişi heyetinde daha önce başka yıkım projelerine onay veren bir sürü şaibeli kişinin olması hak savunucularını harekete geçirdi.

Davacılar, keşif öncesinde itirazlarının tutanak altına alınmasını istedi. Mahkeme heyeti bu talebi kabul etmedi. Bunun

üzerine hak savunucuları keşfe katılmama kararı aldı ve reddi hakim talebinde bulundu. Bölge idare mahkemesinde basın açıklaması yapan hak savunucuları, mahkeme heyetinin suç işlediğini ifade etti. Açıklamada "bu bir keşif değildir. Halkın iradesine rağmen alınmış bir işleme karşı açtığımız davada mahkeme de davacıların iradesini yok sayıyor. Yargının bu suça alet edilerek, bu ÇED'in hukukilik vasfı kazanmasına itiraz ettik. Bu suça ortak olmayacağımızı söyledik. Buradan bir kez daha söylüyoruz; Kanal İstanbul projesinin durdurulmasını talep ediyoruz. Geçen her gün tüm davacıların ve İstanbul halkının; çevre hakkının, adil yargılanma hakkının, hak arama özgürlüğünün ihlali anlamına geliyor" denildi.

Sinop nükleer enerji santrali davası

Sinop'ta kurulmak istenen nükleer santralin ÇED raporuna karşı açılan dava 28 Mart'ta Samsun 3. İdare Mahkemesi'nde görüldü. Pek çok yaşam savunusunun izlediği davada kararın bir ay içinde açıklanacağı bildirildi. Duruşmada ÇED raporunda pek çok eksiklik yer aldığı belirtildi. Çevre ve insan sağlığını tehdit eden bu tesisin yapımından vazgeçilmesi talep ediliyor.